

Đề bài

Hãy kể diễn cảm truyện

Sơn Tinh, Thủy Tinh

bằng lời văn của em và
nêu một vài suy nghĩ của
riêng em về câu chuyện
đã kể.

Bài làm

*Hay đâu thần tiên đi lấy vợ
Sơn Tinh, Thủy Tinh lòng tơ vương
Không quản rừng cao, sông cách trở
Cùng đến Phong Châu xin Mị Nương.*

Đó là hình ảnh hai vị thần đến cầu hôn Mị Nương. Mị Nương là con gái của vua Hùng Vương thứ mười tám. Nàng đẹp như hoa, tính tình hiền dịu nên được vua cha thương yêu hết mực. Khi Mị Nương đến tuổi trưởng thành, vua cha muốn kén chọn cho nàng một người chồng thật xứng đáng.

Một hôm có hai chàng trai đến cầu hôn. Việc cầu hôn và cưới Mị Nương đã được kể lại rằng:

Sau khi nghe tin vua Hùng muốn kén rể. Thần Sơn Tinh và Thủy Tinh đến cùng một lúc để cầu hôn. Sơn Tinh ở vùng núi Tân Viên, vẻ mặt khôi ngô, sức khỏe phi thường, có tài cao phép lạ. Chàng vẫy tay về phía đông, phía đông nổi cồn bãi; vẫy tay về phía tây, phía tây mọc lên từng dãy núi đồi. Còn Thủy Tinh thì tài năng cũng không kém. Thủy Tinh ở vùng biển thẳm, phép thuật màu nhiệm; gọi gió, gió đến; hô mưa, mưa về. Vua Hùng băn khoăn không biết nhận lời ai.

Sau khi bàn bạc cùng các Lạc hầu, vua Hùng bèn phán:

– Cả hai chàng đều xứng đáng làm rể ta, nhưng ta chỉ có một người con gái, biết gả cho người nào? Thôi thì ngày mai, ai đem sính lễ đến trước, ta sẽ cho cưới Mị Nương.

Hai vị thần cùng tâu hỏi sính lễ gồm những gì, vua phán rằng: “*Một trăm ván cơm nếp, một trăm nếp bánh chưng và voi chín ngà, gà chín cựa, ngựa chín hồng mao, mỗi thứ một đôi*”.

Hôm sau, mới vừa tảng sáng, Sơn Tinh đem đầy đủ sính vật đến xin rước Mị Nương về núi Tân Viên. Hai người thật xứng đôi, vừa lứa. Vua cha vui mừng vì hạnh phúc của con.

Rồi Thủy Tinh cũng mang lễ vật đến. Vì đến trễ nên không cưới được vợ. Thủy Tinh đùng đùng nổi giận, đem quân đuổi theo Sơn Tinh đòi cướp Mị Nương. Thần hô mưa, gọi gió làm thành dông bão, rung chuyển cả đất trời, dâng nước sông lên cuộn cuộn để đánh Sơn Tinh. Thế nhưng, Sơn Tinh không hề nao núng. Với tài năng của mình, thần bốc từng quả đồi, dời từng dãy núi, dựng thành lũy đất, ngăn chặn dòng nước lũ. Nước ngập ruộng đồng, ngập nhà cửa, nước dâng lên lưng đồi, sườn núi, thành Phong Châu nổi lên bênh trong biển nước mênh mông. Sơn Tinh vẫn bốc đồi, dời núi. Nước dâng lên bao nhiêu, đồi núi cao bấy nhiêu. Hai bên đánh nhau ròng rã mấy tháng ròng, cuộc chiến diễn ra kịch liệt. Sơn Tinh vẫn vững còn sức Thủy Tinh đã kiệt. Thần Nước đành lui bước trở về biển thẳm.

Từ đó, oán nặng, thù sâu. Hàng năm Thủy Tinh vẫn không quên làm mưa gió, lũ lụt để đánh Sơn Tinh, nhưng rồi thần Nước vẫn cứ bị thất bại. Thần Núi luôn vang vọng bài ca chiến thắng. Bài ca của tình yêu và lòng dũng cảm.

Câu chuyện cũng nói lên rằng:

Dông bão có hung dữ đến đâu thì sức mạnh con người cũng chế ngự được. Con người chinh phục được thiên tai nhờ sức mạnh vô biên: sức mạnh của sự đoàn kết và cần cù lao động.